मैत्रावरुणर्वसिष्ठः।इन्द्रः, ७ इन्द्राबृहस्पती। त्रिष्टुप्।

अध्वर्यवोऽरुणं दुग्धमंशुं जुहोतेन वृष्भायं क्षितीनाम्।

गौराद्वेदीयाँ अवपानमिन्द्रौ विश्वाहेद्याति सुतसौमिमच्छन्॥ ७.०९८.०१

अध्वर्यवः- ध्वरिवरोधकर्मकामाः। सर्वभूतिहतकर्मकामाः। अरुणम्- रोचमानम्। दुग्धम्-निष्पन्नम्। अंशुम्- रसम्। क्षितीनां वृषभाय- देवश्रेष्ठाय। जुहोतन- समर्पयत। गौरात्-तृष्णायुक्तकृष्णमृगादिप। वेदीयान्- रसमूल्यिवत्। इन्द्रः। सुतसोमम्- निष्पन्नरसम्। इच्छन्-कामयमानः। विश्वाहा- प्रतिदिनम्। अवपानम्- रसं प्रति। याति- गच्छिति॥१॥

यद्धिषे प्रदिवि चार्वन्नं दिवेदिवे पीतिमिद्स्य विधा

उत हृदोत मनेसा जुषाण उरान्निन्द्र प्रस्थितान्पाहि सोमनि॥ ७.०९८.०२

प्रदिवि- पूर्विस्मिन् दिने। चारु- कल्याणम्। अन्नम्- सोमं रसम्। दिधषे- अधारयः। अस्य-एतस्य रसस्य। पीतिम्- अनुभूतिम्। दिवेदिवे- अद्यापि प्रतिदिनम्। विक्ष- कामयसे। उत- अपि च। हृदा- हृदयेन। उत- अपि च। मनसा- चित्तेन। जुषाणः- प्रीयमाणः। उद्यान्- अभिलषन्। इन्द्र। प्रस्थितान्- भवदर्थं प्रस्थितान्। सोमान्- रसान्। पाहि- अनुभव॥२॥

जुज्ञानः सोमं सहसे पपाथ प्र ते माता महिमानमुवाच। एन्द्रं पप्राथोर्वर्न्तिरक्षं युधा देवेभ्यो वरिवश्चकर्थ॥ ७.०९८.०३

जज्ञानः- जात एव। सोमम्- रसम्। सहसे- शक्तये। पपाथ- अनुभूतवान्। ते- तव। माता-जननी अदितिः। महिमानम्- त्वन्माहात्म्यम्। प्र उवाच- प्रकर्षेणावदत्। इन्द्र। उरु- विस्तीर्णम्। अन्तरिक्षम्। आ पप्राथ- आपूरितवानिस। युधा- युद्धेन। देवेभ्यः। वरिवः- श्रेष्ठम्। चकर्थ-अकरोः॥३॥

यद्योधयां महतो मन्यमानान्साक्षाम् तान्बाहुभिः शार्रादानान्।

यद्वा नृभिर्वृतं इन्द्राभियुध्यास्तं त्वयाजिं सौश्रवसं जयम॥ ७.०९८.०४

यत्- यदा। महतः मन्यमानान्- अभिमानवतः। योधयाः- अस्माभिर्योधयेः। तदा। तान्। बाहुभिः- भुजैः। शाशदानान्- हिंसकान्। सक्षाम- सहेम। यत्- यदि। वा। इन्द्र। नृभिः- मरुद्भिः। वृतः। अभियुध्याः। तम्। आजिम्- युद्धम्। सौश्रवसम्- अतीन्द्रियश्रवणोपलक्षितानुभूतिसाधकम्। त्वया। जयेम ॥४॥

प्रेन्द्रेस्य वोचं प्रथमा कृतानि प्र नूर्तना मुघवा या चकार।

यदेददेवीरसिहिष्ट माया अथाभवत्केवलः सोमौ अस्य॥ ७.०९८.०५

इन्द्रस्य । प्रथमा- पुराणानि । कृतानि । या- यानि । मघवा- इन्द्रः । नूतना- नूतनानि । प्र-प्रकर्षेण । चकार- अकरोत् । तानि । प्र वोचम्- प्रवदामि । यदा । अदेवीः मायाः- मिथ्यान्धकारान् । असिहष्ठ- अभ्यभवत् । अथ- तदा । अस्य- एतस्य । केवलः सोमः- रस एक एव । अभवत्- जये बभूव ॥५॥

तवेदं विश्वमितिः पश्चव्यं यत्पश्यसि चक्षसा सूर्यस्य।

गर्वामिस गोपितिरेकं इन्द्र भक्षीमिह ते प्रयंतस्य वस्वः॥ ७.०९८.०६

यत्- यदा । सूर्यस्य- सिवतुः । चक्षसा- तेजसा । पश्यसि- प्रकाशयसि । तदा । तव- ते । इदम्-एतत् । विश्वम्- सर्वम् । अभितः । पशव्यम्- दर्शनम् । पश्यतीति पशुरिति यास्कः । इन्द्र । एकः । गवां गोपितः- चिद्रिश्मपालकः । असि- भवसि । ते- तव । प्रयतस्य- नियतम् । वस्वः- धनम् । भक्षीमिह- भजेमिहि ॥६॥

बृहंस्पते युविमन्द्रश्च वस्वौ दिव्यस्यैशाथे उत पार्थिवस्य। धृत्तं रियं स्तुवते कीरये चिद्यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः॥ ७.०९८.०७ पूर्वं व्याख्यातम् (७.०९७.१०)॥७॥